

V popisu Tersta je možek spet razodeval svojo veliko narodopisno učenost, ker pravi, da v okolici teržaški prebivajo „Slavonci, kateri kmeta te okolice namestujejo“ („Slawonier, die hier den Bauer der Umgegend vertreten“)!!

Odkar smo pred nekimi leti Ellrichov potopis brali, nismo pozneje več zadeli na take burke, kakor smo jih brali včeraj v „Ill. Zeit.“ Kakor je takrat Ellrich ajdino polje vidil in cvetečo ajdo za plevel (Unkraut) imel in za tega voljo nemarnost Krajncov grajal, tako je ta novi popotnik pogreševal v celjski okolici pridnosti tujih naselnikov!! Ako bi bili taki, kakor so ti, ki imajo ajdo za plevel, bi res pač pomagali našemu kmetijstvu na noge, da bilo — joj! — Sklenemo pa te verstice z iskreno prošnjo do Boga, naj nas milo varuje več takih modrih „touristov!“

Novičar iz mnogih krajev.

V saboto, kakor je novičar že povedal, sta presv. Cesar in Cesarica res ob desetih dopoldne po železnici odrihnila iz Benetk proti Padovi, kjer sta že pred enajstimi bila. Očitno je bilo tudi tu, da povsod razodevana milost in priljudnost Jima gladi pot na daljnem potovanju po Laškem; bila sta tudi, kakor nam ondotni časniki popisujejo, slovesno in z živim veseljem sprejeta; v nedeljo sta ostala tukaj. V ponedeljek sta zapustila Padovo in dopoldne ob enajstih sta bila že v Vičenci; tudi tu enako vesel in slovesen sprejem, čeravno je močno deževalo. Še sjajniše priprave za sprejem Nju Veličanstev pa se delajo v Milani; pa tudi Cesar hočejo v hodo v poglavno lombarsko mesto posebno praznično ohhajati, ker nek trije ministri grof Buol, baron Bach in baron Bruk so poklicani za spremstvo takrat na Laško, in Svoje bivanje v tem mestu hočejo nek zaznamovati še s posebnimi milostmi. — Vojskno nebó se čedalje bolj zvedruje; pravda rusovsko-turška je popolnoma pri kraji, in švajcarsko-pruska se bliža mirni spravi. Od obeh piše vladni časnik „Oest. Corr.“ sledeče: „Težave, ki so overale izgotavljanje pariške pogodbe, so odpravljene. 31. dan dec. so pooblasteni ministri dotičnih vlad dognali pravdo; protokol mirne sprave je podpisan. Vsled tega spada Bolgrad in Tobak z vsim okoliščem, ki ga je Rusija odstopila, k Moldavi; Kačji otoki in pa podonavski Delta stopijo naravnost pod oblast Sultanovo. Rusija pa dobí za to zemljo med zgornjim Yalpukom in tisto čerto, ktera — navpik potegnjena od Saratzike proti Kongas-u — obsega 330 štirj. rusovskih verst ali 7 nemških štirj. milj z blizo 6500 dušami. Zadnji čas do 30. marca t. l. se bojo izročili odstopljeni ti kraji, in ob enem bojo angleške bojne ladje zapustile černo morje, avstrijska armada pa Moldavo in Valahijo. Kakor je diplomacija poravnala vse te overe, tako — pravi omenjeni časnik — kažejo sedaj važne znamenja, da se bo tudi po ti poti dosegla mirna sprava med prusko in švajcarsko vlado zastran Neuenburga“. — Strašna prigodba se je zgodila 3. dan t. m. v Parizu, od ktere sedaj vès svet govori. Vladni časnik „Moniteur“ piše o nji sledeče: „Grozno hudodelstvo se je danes zgodilo v cerkvi sv. Štefana na Gori na sv. Genoveve dan zvečer ob 6. uri; po procesii in ravno takrat, ko je veliki škof pariški prečastiti gosp. Sibour se v sakristijo vernil, ga je neki duhoven, Vergèr po imenu, z bodalcem in s klicom „preč z boginjami“ prebodel, da se je hipoma zgrudil in ne več pregovoril kakor „oj, nesrečni človek!“ Terdega serca s kervavim nožem je pri umerjočim starčku stal hudodelnik, kterega bi bili pričujoči na kose raztergali, ako bi se jim ne bilo branilo. Hudodelnik je 32 let star duhovnik, kteremu pa je bilo zavolj slabega obnašanja že enkrat in tudi sedaj prepovedano, službo božjo opravljati. Na vprašanje: „Kaj je menil s svojim klicom: „preč z boginjami!“ je odgovoril: „ker ne verujem na neomadeževano početje Marije, kakor sem že večkrat pridigoval; sedaj pa sem v djanji protestiral“. Na vprašanje: „zakaj je tako grozno hudodelstvo doprinesel?“ je

odgovoril: „Zato, ker sem bil v prepoved djan, in ker se mi je reklo, da bom tabart v prepovedi ostal“. Hudodelnik je porotni sodbi izročen; cerkev pa, ktera je bila oskrunjena po umoru, so berž zaperli, ko so gosp. škofa prenesli, in je ne bojo pred odperli, dokler ne bo vnovič blagoslovljena. — V Ogleji so našli blizo nekdanje stolne cerkve kerstni kamen iz starodavnih časov srednjega časa, ko so še keršence v blagoslovljeno vodo pomakali; na 6 voglov napravljena kamnitna keršenica je še popolnoma dobro ohranjena; društvo za ohranjenje starin jo bo varno spravilo.

Predpustna.

Zdaj pust je v deželi!
Kdor misli snubiti,
Po volji in želji
Nevesto dobiti,
Naj dobro prevdari,
Prem stopi čez prag,
Prem zveže in spari
Zakonski ga trak.

Mars'kteri si stavi
Svoj grad nad oblake;
Ko v njega se spravi
Pa vidi napake,
In križi, nadloge
Molé si roké —
So binkosti dolge,
Pa ure grenké.

Češ mirno življenje
In leta vesele,
Poslušaj svarjenje,
Glej znamenja te-le:
Kjer vedno med starši
Razsaja prepír,
To naj te prestraši —
Od tod gre nemir.

Kjer mati je troša,
So hčerke potrate;
Pod streho bo toča
Priatelj! šla na-te;
In ko bi dež'valo
Karkoli želiš,
Ne bo pomagalo,
Če tako dobiš.

Je mati tožljiva,
Nesnažna, nevedna,
Bo hči tudi biba,
Zabita, neredna.
Ti boš Napoljonu
Pri Moskvi enak,
V nesrečnem zakonu
Kesal se bedak.

Kjer mati očeta
Le malo spoštuje,
Hči strupa navzeta
Moža zaničuje;
Pri taki boš pičen
Na zdravo sercé,
Do smerti terpinčen
Pretakal solzé.

Če pred se zlo glešta,
Se bo opustila;
Ki staršem ni zvesta
Za nos te vodila;
Pri taki pošasti
Mož gloje kosti,
Vsa živa je strasti
In pasje vestí.

Katera veliko
Si fante prebira,
Pokadi sladivko,
Naj sama se zvira!
Da! taki nevgnani
Do smerti gré ploh,
V zakonu nakani
Veliko nadlog.

Kdor druž'ga ne gleda,
Ko pedanj obraza,
Mu rado preseda
Do zadnjega časa.
Pa tudi po doti
Ne prašaj samó!
Mars'kteri se zmoti
O tem nad ženó.

Pobožnost, zvestoba
Ste čednosti perve,
Do hladnega groba
Zlajšujete dneve.
Ste stebra zakona,
Le smert ju zmaje;
Kjer padeta ona
Popred, je gorje!

Ni vse kar se sveti
Srebró in zlatnina,
Bahavni obeti
So berž iz spomina;
In blaga krivične
Se koj razdrobé,
Še žulje pravične
Pri tem pogubé.

Se dečva na domu
Za nič ni zmenila,
Bo tudi v zakonu
V nemar vse pustila;
Skerbi, da bo znala,
Kar tirja tvoj stan,
Ko mravlja ravnala,
Če ne, boš goljfan!

Če to, kar nikoli
Ne bode rabila,
Se v kuhinski šoli
Je reva učila.
Še pridne prežganke
Pri možu ne zná,
Ko ilovco žgance
Nevžitne strohnjá.

Dolenka Dolencu
Nar bolje postreže,
Gorenka Gorencu
Se k sercu prileže;
Zato naj Dolenci
Dolenke jemljó,
Gorenke Gorenci,
Da prav bo prišlo.

Slovenke so zdrave,
So zale, rudeče
Ko 'z gorske višave
Cvetlice cveteče;
Bohinske dekleta
Pa nar dalj slové,
Ker s kravo teleta
Verh dote dobé!

Scer letos ni treba
Ko vlani hiteti;
Nekteri se vé da
Pa mor'jo začeti;
Mečkavci mečkajo
Do zadnjega dné,
Pa tudi imajo,
Iz slame žené!

V. Kurnik v Terziču.